

प्रवेश सं० १६२७९

विषयः पुराणेतिहासम्

क्रम सं० —————

नाम प्रबोधिन्त्येकादशीमाहात्म्यम्

ग्रन्थकार —————

पत्र सं० १-२

श्लोक सं० —————

14458

अक्षर सं० (पंक्तौ) —————

४७

पंक्ति सं० (पृष्ठे) —————

१४

आकारः ९.८" x ४.८"

लिपिः दे. ना.

आधारः कागज.

वि० विवरणम् सम्पूर्णम्

नं. १८९३

पी० एस० यू० पा०—७७ एम० सी० ई०—१६४१—५० ०००

श्री गणेशाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रबोधि न्यास्तु माहुरभ्य ॥ पंचप्रपवर्द्धना ॥ मुक्तिरंस्त्यवर्द्धना ॥ अणुष्वसुरसन्नमा ॥ नावर्द्धन
 निविष्टं दृग्गंगाभागीरथीक्षितो ॥ यावन्नायाति पापघ्नी कान्तिरिहिवोधिनी ॥ २॥ तावद्वर्द्धनं तितीर्थानि स मुदा श्रुतं गंसि च ॥ पा
 न्यप्रबोधिनी विप्रतिथिनी याति कान्तिको ॥ ३॥ अस्वमेधसहजानराजस्त्यशतानि च ॥ एकै नैवोपवासेन प्रबोधि न्यालभेन
 रः ॥ ४॥ दुर्लभं वै बहुः प्राप्यै लोके स वरचरे ॥ तथापि प्रापितं विप्रददाति हरिवोधिनी ॥ ५॥ सर्वजन्म सहस्रेषु पापं च
 यदुपाजितं ॥ जागरेण प्रबोधि न्यां बिलं ययाति नारद ॥ ६॥ ॥ य ग स प्रबोधि न्यां विधि वक्तुं रुते च यः ॥ यथोक्तं कुरुते यः
 स विधि वत्सु कृती नरः ॥ स्वल्पं च बहुधामे रतुल्यं भवेत्फलं ॥ विद्याहीने ब्रह्मवै नास्तिके हेतुके सटे ॥ ८॥ एतेषां व
 र्द्धनं नैव धर्मवैशास्त्रदूषके ॥ गुरुभिः सह विप्रैश्च यो हंकारेण कर्तते ॥ ९॥ प्रजाः कलत्रं विजितं च सुकृतं तस्य न स्यति ॥
 आचारभ्रष्टे हानां वै बली गामिनी तथा दुर्जनैः सेयमानानां धर्मास्तेषु राश्रुतः पतितैः सह संगं च गमनं वहेत्
 धायेकुर्वन्ति मुनिश्चेष्टते गच्छन्ति यमालयं ये ध्यायन्ति हरिं विजये कुर्वन्ति प्रबोधिनीं तेषां विलीयते पापं सर्वजन्मशनो
 द्भवं ॥ विमुक्तो नरकात्पापात्कर्त्ता विष्णो प्रजागरं सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति कृत्वा तु जागरं विष्णो हतपा
 पो भवेन्नरः ॥ १०॥ प्राप्यं मातुषं जन्म तत्रापि हरिवोधिनी स्तात्वा सर्वेषु तीर्थेषु दद्यात्पापं च नैः सह न तत्फलं मवाप्नोति
 यत्कुरुते हरि जागरे यथा ध्रुवं दृष्ट्वांष्टुर्धननाशो यथा क्रवः शतं सौ मुनिश्चेष्टते कर्त्तव्यं वैश्वव्रतं सर्वभूतं प
 रित्यज्य तुष्टार्थं च कृपाणिनः उपोष्यैकादशीं संप्रकृत्वा कान्तिके हरिवोधिनी किं तस्य बहुभिः पुण्यैः परलोकं प्रदेमुने
 उपोषिता च ये नैका कान्तिके हरिवोधिनी किं तस्य बहुभिः पुण्यैः परलोकं प्रदेमुने उपोषिता च ये नैका कान्तिके

राम

वाहनाप्यसंयुक्तां विजितां ह्यविवर्जयेत् न नो मंडलदिग्माः । कृपालान् पूजयेत् पथं पयस्विनीं सवसाचगां ह्यभ्युधं त्रयां
दशभ्यो विप्रैश्च यो दशपदानि च आचार्यं तु स पत्नीकं विवेकैराऽपूजयेत् पंचविंशति कुंभं च सोदकां च स्ववेष्टितान् बालां
रोम्यस्तनोर्दद्यादने सप्तादिकं तथा नौघयि त्वामहादानैः पश्चाच्च वसमापयेत् पारणां च नतः कुर्यात् पूषाभि मिष्टनोजनं विजितां
गृहे नास्ति कृतं चैकादशीव्रतं स्वशक्त्या सर्वकर्मोपायैः कुर्यात् दद्यात् पारि तं एतन्ने सर्वमाख्यातं मखं उक्तादशीव्रतं व्रतं कृत्वा वि
धानेन रात्रौ जागरणं चरेत् जागरे चाकृते विष्णोः पूजने च द्विः ॥ ७ ॥ पवासादिकं सर्वमंगहीनं भवेत् पूषं गीतं वा खंच नृत्यं
च पुराण पठनं तथा धूपं दीपं च नैवेद्यं पुष्पं गंधानुलेपनं मूलार्पणं दिवा च दानं मिष्टि संयमः सत्यस्थितिर्विनिद्रुत्समा
दृष्टादिविवर्जितं नीराजनं नमस्कारमनिदृष्टेन चेतसा यामेयामे महापूजां कुर्यात् आगरां हरेः दक्षिणाभिः समा
धुक् द्विजादीनां च पूजनं षट्त्रिंशद्वारा संयुक्तमेकादश्यां तु जागरेपः कृते निनरो भक्ष्यान् पुनर्जायते भुविः अश्वमेधस
हस्रस्य वाजपेयशनस्य च पुण्यं कोरिगुणं प्रोक्तं मेकादश्यां तु जागरे एकादशीव्रतमिदं काथितं मयाने कामप्रदं राक
लकल्पवनाशनं च विष्णोः प्रियं सुविधि एव खलु सैतिसाम्यं कल्पे वयन्नरवरोल्लभने समुक्तिं ॥ इति श्री
स्कांधपुराणे एकादशीभाहात्म्यं चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ श्रीरक्त ॥ ८३ ॥ श्रीरामो जयति ॥

७

७

७

७

७

७

७

७

७